

Zpráva o současném stavu CDO

Vážení delegáti řádné Valné hromady, vážení kolegové viceprezidenti, vážení hosté, dovoluji, abych vás seznámil se současným stavem naší společné organizace, naší CDO.

Jak jistě víte, 10. března minulého roku, v Havlíčkově Brodě proběhla Mimořádná Valná hromada. V mém hodnocení tehdy zaznělo, že se naše organizace neustále rozvíjí a vzrůstá počet jejích členů. To v současné ekonomické situaci sice neplatí v tak plném znění, ale pokud si srovnáme například počty našich členů, pak k dnešnímu datu je to 9681 oproti roku 2012 kdy konečné číslo bylo 10164 – je to sice jistý pokles, ale o necelých 500 členů, přesně o 483. Pokud se porozhlédneme po jiných zájmových organizacích v našem státě, pak je to jev zcela jistě všeobecný. Bohužel jsou to dopady současné hospodářské recese. O to více si pak musíme vážit toho, že naše činnost a zaměření zajímá tolik mladých a to více nás jejich zájem musí zavazovat ke zkvalitňování služeb a nabídek našim členům. Myslím si, že pokud se ohlédnete zpátky na právě končící B2Balance Tour, tak mi musíte dát za pravdu, že kvalita těchto soutěží má stále stoupající tendenci. Ať to je celková tvář celého seriálu, počet jeho partnerů, úroveň zázemí, stupeň a kvalita informací o organizování jednotlivých akcí a možná i vstup do povědomí veřejnosti. Zkrátka a dobře, stále se učíme. Na druhé straně ovšem i zde, tváří v tvář silné konkurenci, je nadále co zlepšovat a přinášet nové nápady a řešení. Myslím si, že výbornou aktivitou CDO je i účast na Dance Live Expo a dalších akcích, které pořádají naše spřízněné společenské a sportovní organizace. V nemalé míře je vzájemně prospěšná korektní spolupráce s ČASPV.

Ale to se již dostávám k další části činnosti naší organizace - tj. servis jejím členům. Pro řádnou funkci organizace v současné době pracují na plný úvazek 3 sekretářky na dvou sekretariátech – správní v Brně a soutěžní a zahraniční úsek v Turnově. Jsou to paní Silva Štěpková, slečna Denisa Roštejnská a paní Kateřina Poslušná. Myslím si, že všechny tři odvádějí svou práci velice kvalitně a zodpovědně. Za to vám dámy, patří moje velké uznání a poděkování včetně navržené finanční odměny, kterou si jistě zasloužíte. Ale na klidném chodu naší organizace se nemalou měrou podílejí také manažeři jednotlivých soutěžních oborů, paní Dana Klasová, paní Miluše Petrová a pan Jiří Paulů, manažeři marketingu paní Dita Hejníková a slečna Zuzana Řehulková a svým konkrétním dílem v ekonomickém oboru přispívá i pan Petr Belas. Ti všichni vzali na svá bedra nové úkoly, které nastaly v lednu letošního roku! A myslím si, že se s nimi vypořádali velmi dobře. Ještě bych chtěl zmínit pana Davida Nováčka, který i přes to že z rodinných (veskrze příjemných) důvodů ukončil svou činnost na úseku legislativy, nezištně pomáhá v této oblasti svou radou. Ano i těmto jmenovaným patří naše uznání. Mrzí mne však skutečnost, že ještě donedávna k tomuto týmu patřili i pan Radim Samek a paní Monika Müllerová, kteří však ukončili s naší organizací spolupráci. Velice jsem si vždy vážil a stále vážím jejich práce a nasazení pro CDO. Nápady, kreativita a energie pana Samka přinášely mnohdy netradiční a nadčasová řešení například ve způsobu komunikace celého prezidia. O to více mne pak překvapilo a dodnes velice trápí nestandardní řešení situace, která nastala 9. ledna letošního roku, na osobním jednání

prezídia v Praze. Za svou osobu si stále myslím, že se mohl najít i jiný, méně dramatický postup. Přiznám se, že jsem také chvíli uvažoval o své rezignaci, ale pak převládá smysl pro zodpovědnost za 10.000 našich členů a mé rozhodnutí dovést naši organizaci k dnešní řádné valné hromadě. Z vlastní zkušenosti velice dobře vím, že ne všechno co si vymyslíme, nebo vytvoříme, se vždy podaří plně realizovat, ale v životě to tak prostě chodí.

Možná to co se stalo, přispělo i k tomu, že se do budoucna musí vedení naší organizace zamyslet nad celkovou strukturou, koncepcí a novým organizačním schématem, které by přinesly jak finanční, tak i personální úspory. To všechno je však již v kompetenci těch, které dnes do svého čela zvolíte.

Vážení delegáti této Valné hromady, vážení kolegové z prezídia, vážení hosté.

Dnes končí moje druhé a závěrečné funkční období coby prezidenta CDO. Dovolte mi, abych poděkoval všem, kteří se zapojili do budování naší organizace. Musím s potěšením konstatovat, že nám v převážné většině jde o to, aby naše CDO žilo, žilo smysluplně a současně se posuvalo vpřed! Jak si jistě pamatujete z naší seance s psychologem na podzimním kongresu, patřím do skupiny naslouchajících. Opravdu s velkým zájmem jsem vždy poslouchal vaše názory a pocity. Teď je na mně, abych si to vše uspořádal, dal do souvislostí.

Nyní velice dobře poznávám, že pro vedení tak velké organizace asi nejsem ten správný typ. Víím, že mi bude oprávněně vyčítána moje malá aktivita a nerozhodnost v řešení úkolů spojených s postem prezidenta. Možná si však mnozí z vás pamatují na má slova, že nikdy nebylo mým cílem stát se prezidentem CDO. Mé osobní přesvědčení je, že se lidé dohodnou pouze tehdy, pokud se opravdu dohodnout chtějí. Nevěřím, že jejich rozhodnutí ovlivní, nebo změní nějaký zákaz, nebo příkaz! Post prezidenta jsem považoval a stále považuji za funkci nadmíru čestnou a projev důvěry vás všech. Vědom si svých pouze částečných vědomostí v oblasti řízení, ekonomiky či organizačních postupů, jsem vždy absolutně důvěřoval zkušenostem a schopnostem svých spolupracovníků. Vždy teprve na základě vzájemné konzultace a jejich doporučení docházelo k důležitým rozhodnutím. Přiznám se, že někdy bylo i pohodlnější, když rozhodnutí udělal někdo jiný. Jak čas ukázal, ne vše se za těch 5 let podařilo. Nebyli stálí partneři našich soutěží, činnost marketingu byla málo výkonná, finanční rozpočty se nedařilo plnit. Prohráli jsme i soudní spor s Mgr. Šulcovou a ani práce prezídia nebyla nijak aktivní. Ano to všechno jsou chyby, které padají také na moji hlavu. Já oprávněnou kritiku a svůj podíl na mnohých neúspěších přijímám, ale věřte mi, že všechna moje rozhodnutí a jednání byla vždy vedena snahou v co největší míře prospět naší společné věci a jsem plně přesvědčen, že se naše organizace ubírá správným směrem. Věřím, že i přes dílčí nedostatky či neúspěchy má naše organizace před sebou skvělou budoucnost.

Co se ale v poslední době nesmírně zhoršilo, jsou mezilidské vztahy. Chápu, že spouštěcím mechanismem potíží v mezilidských vztazích je situace, kterou jsem možná měl podle mnohých indicií rozpoznat už na jaře letošního roku, nebo snad ještě dřív. Nestalo se tak a tím pádem došlo k silnému konfliktu osobností. Možná se to stalo i z toho důvodu, že jsem příliš důvěřivý, asi staromódní. Když vznikalo naše nové společenství tanečníků a byl mi nabídnut post prezidenta, v dobré víře jsem na nabídku přistoupil, i když ve své podstatě nejsem a nikdy jsem nebyl extrovert a vůdčí typ. V těchto začátcích jsme ale všichni téměř unisono táhli za jeden provaz, všichni byli ochotni podat pomocnou ruku, případně přimhouřit oko nad nějakým nedostatkem. Takový stav přece všichni známe! To bylo přece v naší republice i po listopadové revoluci. Současně však vidíme, že kolem nás, v celé společnosti dochází k jakémusi útlumu, nejistotám, konfliktům či střetům! Dochází i ke ztrátám iluzí, frustraci, ubývá sil potřebných k pokroku a ztrácí se i pohoda, která je nadmíru důležitá a nezbytná k tvůrčí práci, práci a zálibě, kterou všichni tak milujeme. Opravdu dost často vynakládáme naši energii na spory a třenice, které při střízlivém pohledu nejsou zase až tak neřešitelné. Věřte mi, dal bych nevím co za to, aby se podobný duch, jaký byl při zakládání naší organizace, vrátil mezi nás! Ale taková je už doba, vše se vyvíjí neuvěřitelným tempem a jako splašený kůň se řítí vpřed. To ale nemění nic na tom, že v to co děláme, pro co obětujeme svůj čas a síly, stále věříme.

Ti mladší z nás to mají asi jednodušší v tom, že svá rozhodnutí a soudy přijímají téměř okamžitě, bez zbytečného sentimentu a skrupulí. Vše je černobílé, jasné a pochopitelné. V té těžké káře, kterou společně táhneme, vlastně tlačíme vpřed, však jsou však zapřaženi i ti, kterým se při pohledu do své občanky dělá už trochu mdlo. Přesto věřte, že i tato skupina lidiček má s naší taneční rodinou jen ty nejlepší úmysly! Jen to jejich tempo již není tak svižné! Prosím budte k nám, starším, shovívaví a věřte, že se máme snahu se postupně učit. Stále před sebou vidím pana Vladimíra Buriana a slyším jeho slova: klaním se Vám tanečníkům, Vám trenérům, Vám rodičům, Vám všem, kteří milujete tanec, klaním se Vaší práci! To je přece ten největší hold, jaký může tak zkušený a úžasný pedagog naší společné zálibě složit!

I já vám všem do budoucna přeji mnoho dobrých a důležitých rozhodnutí, správnou volbu a ještě jednou děkuji za projevenou důvěru.

Jiří Hubený